

Bibeln, Guds Ord

Studium nr 1

Sjundedagsadventisterna tror att:

Bibelns Gamla och Nya testamente är Guds skrivna Ord som heliga gudsmän talade och skrev ner då de inspirerades av den helige Ande. I Bibeln har Gud gett människan den kunskap som behövs för att bli räddad. Bibeln är en pålitlig uppenbarelse av Guds vilja som sätter normen för vår karaktär, som prövar våra erfarenheter, är vägledande i sin uppenbarelse av tro och lära och beskriver tillförlitligt Guds handlingar i historien.

Källa:

- Ps 119:105
- Ords 30:5, 6
- Jes 8:20
- Joh 17:17
- 1 Tess 2:13
- 2 Tim 3:16, 17
- Heb 4:12
- 2 Pet 1:20, 21

Gamla testamentet

39 böcker

1-5 Mosebok

Josua

Domarboken

Rut

1-2 Samuelsboken

1-2 Konungaboken

1-2 Krönikerboken

Esra

Nehemja

Ester

Job

Psaltaren

Ordspråksboken

Predikaren

Höga Visan

Gamla testamentet

Jesaja

Jeremia

Klagovisorna

Hesekiel

Daniel

Hosea

Joel

Amos

Obadja

Jona

Mika

Nahum

Habackuk

Sefanja

Haggai

Sakarja

Malaki

Nya testamentet

27 böcker

Matteus evangelium

Markus evangelium

Lukas evangelium

Johannes evangelium

Apostlagärningarna

Romarbrevet

1-2 Korintierbrevet

Galaterbrevet

Efesierbrevet

Filipperbrevet

Kolosserbrevet

1-2 Tessalonikerbrevet

1-2 brevet till Timoteus

Brevet till Titus

Brevet till Filemon

Hebreerbrevet

1-2 Petrus brev

1-3 Johannes brev

Jakobs brev

Judas brev

Uppenbarelseboken

Apokryferna

Apokryferna tillhör inte den hebreiska bibeln som fastställdes vid synoden i Jamnia år 90 och som innehåller samma böcker som vi har i Gamla testamentet i våra biblar.

Den romerska katolska och de ortodoxa kyrkorna räknar apokryferna som fullgoda bibelböcker. Reformatorerna sammanförde dem till en särskild del av bibeln och kallade dem apokryfiska (grek. Apókryfos, gömd/svårbegriplig). Somliga protestantiska samfund, t.ex. Svenska kyrkan räknar dem som en del av bibeln, fast mindre värdefull. Enligt andra samfund (t.ex. SDA) står de helt och hållet utanför bibeln. En internationellt spridd lösning är att samla dem i en andra del av bibeln som olika samfund kan använda eller utesluta efter sin övertygelse. Så har man gjort i Bibel 2000.

Apokryferna

Apokryferna i Bibel 2000:

Tobit

Judit

Ester enl. grekiska texten

1-2 Mackabeerboken

Salomos vishet

Jesus Syraks vishet

Baruk

Jeremias brev

Tillägg till Daniel

Manasses bön

Guds karaktär

Allmän uppenbarelse visar Guds karaktär genom:

- Naturen (Ps 19:1, Rom 1:20)
- Guds agerande genom historien
- Mänskliga kärleksfulla relationer (Jes 66:13, Ps 103:13)
- Samvetet

Särskild bokstavlig uppenbarelse genom:

- Bibeln
- Profeter
- Jesus (Heb 1:1,2, Joh 17:3, Ef 4:21))

Bibeln fokus

Faderns kärlek och Kristus som frälsare är bibeln fokus.

Gamla testamentet ser fram emot Messias, Guds Son och världens frälsare. Nya testamentet uppenbarar Jesus Kristus som Messias. Jesu död på korset är den yttersta uppenbarelsen av Guds karaktär. Den visar människans ofattbara ondska och Guds outtömliga kärlek. Alla stora bibelsanningar ska tolkas utifrån detta perspektiv.

Bibeln uppenbarar Gud och avslöjar mänskligheten. Den visar människornas nödsituation och Guds lösning. Den visar att vi är förlorade och Jesus som finner oss och för oss tillbaka till Gud.

Bibelns författarskap

Bibelns auktoritet för tron baseras på dess ursprung. Dess författare hänvisade till den som heliga skrifter (Rom 1:2, 2 Tim 3:15), Guds löftesord (Rom 3:2) och Guds ord (Heb 5:12).

Gamla testamentets författare hävdade att de fått de sanningar de skrev ned från Gud (Jes 1:1; Amos 1:1; Mika 1:1; Hab 1:1; Jer 38:21). De utpekade den Helige Anden som den som kommunicerade med folket genom profeterna (Neh 9:30; Sak 7:12; 2 Sam 23:2; Hes 2:2; 11:5, 24; Mik 3:8).

Nya Testamentet pekar på den Helige Andes roll i Gamla Testamentets tillkomst (Mark 12:36; Apg 28:25; 1 Petr 1:10, 11; 2 Petr 1:21; Heb 3:7; 9:8). Dess författare anger den Helige Ande som källa till sina egna budskap (1 Tim 4:1; Upp 1:10; Apg 1:2; Ef 3:3-5).

Så Gud har uppenbarat sig själv i bibeln. Eftersom han inspirerat dem som skrivit den är han dess författare.

Bibelns inspiration

Paulus säger "Hela Skriften är utandad av Gud" (2 Tim 3:16 FB). Detta är inspirationen, den process som Gud använt för att kommunicera sina eviga sanningar.

Gud inspirerade människor, inte ord (2 Petr 1:21). Hans uppenbarelser uttrycktes i mänskligt språk med alla dess brister och begränsningar, men förblev ändå Guds vittnesbörd. Bibelförfattarna fungerade inte som passiva bandspelare. De var Guds skrivare inte hans penna.

Förhållandet mellan Mose och Aron visar i någon mån förhållandet mellan den Helige Ande och bibelns författare (2 Mos 7:1; 4:15,16)

Det finns en parallell mellan Jesus och bibeln. Jesus var Gud och människa i kombination, det gudomliga och det mänskliga i ett. Så är även bibeln det gudomliga och det mänskliga kombinerat till ett (Joh 1:14). Denna kombination gör bibeln unik bland litterära verk. Jesus kallas för Ordet som blev kött och bodde bland oss (Joh 1:14) för att vi skulle förstå sanningen. På liknande sätt gavs bibeln till oss klädd i mänsklig språkdräkt.

Bibelns författare valdes inte ut för att de var perfekta (Ps 51), och de blev inte nödvändigtvis omvända eller försäkrade om evigt liv (4 Mos 22-24).

Uppfyllda profetior bekräftar bibelns tillförlitlighet.

Ibland förstod författarna inte själva helt vad de skrev (1 Petr 1:10-12).

Bibeln lär inte att författarna hade olika grader av inspiration. Detta är mänskliga teorier som berövar bibeln dess auktoritet.

Den Helige Ande kommunicerade ofta i syner och drömmar. Han talade hörbart eller till de inre sinnena, ibland med symboler, ibland med muntliga instruktioner. En del författare såg händelser som inträffade på andra platser, en del deltog i sina egna syner (4 Mos 12:6; 1 Sam 9:15; Sak 4; 2 Kor 12:1-4; Upp 4, 5; Hes 8; Upp 10).

Beträffande innehållet i profetiorna uppenbarade Anden ibland händelser som skulle inträffa i framtiden (Dan 2, 7, 8, 12) och ibland historiska händelser från det förgångna (Dom, 1 Sam, 2 Krön, evangelierna, Apg).

Gud gav män i uppdrag att skriva ner historien om hur han handlade med Israel. Dessa historiska händelser som skrivits ur ett helt annat perspektiv än vår sekulära historia, ger oss den tillförlitliga historien från ett gudomligt perspektiv (4 Mos 33:1,2; Jos 24:25, 26; Hes 24:2). Dessa händelser är förebilder eller exempel som beskrivits för vår undervisning (1 Kor 10:11; Rom 15:4, 1 Petr 2:6; Jud 7, Rom 4:1-25; Jak 2:14-22; 1 Kor 9:8,9). Guds uppenbarelse är grundad på verkliga händelser. Bibelns pålitlighet i redogörelsen av historiska händelser är extremt viktig, eftersom de utgör ramverket för vår förståelse av Guds karaktär och hans plan för oss, och visar att bibeln är tillförlitlig.

Trots att olika grundmanuskript varierar och enskilda kopierare kan ha gjort mindre misstag, är de eniga beträffande de grundläggande sanningarna.

Trots försök att förstöra bibeln har den bevarats under tusentals år, vilket dödahavsrullarna bevisar.

Biblisk arkeologi bevisar att många förmodade fel egentligen var missförstånd från forskarna, ibland för att man tolkade historien och vanorna på bibelns tid med moderna västerländska ögon. Motstridigheter mellan bibeln och vetenskapen beror ofta på spekulationer. Vi kan inte förena bibel och vetenskap eftersom vi har bristfällig förståelse av antingen bibeln eller vetenskapen.

Vi kommer aldrig att förstå varje enskild vers i bibeln, och vi behöver inte det. Bibeln är för djup för det, vilket bevisar dess gudomlighet. Vi kan studera den hela livet och vår förståelse ökar gradvis under Den Helige Andes ledning.

Bibelns auktoritet

Bibelns författare vittnar om att deras budskap kommer direkt från Gud (Jer 1:1, 2, 9; Hes 1:3; Hos 1:1; Joel 1:1; Jona 1:1, Matt 1:22; Gal 1:12; 1 Tim 5:18; Luk 10:7). Hans ord utgör deras gudomliga befogenhet och auktoritet.

Jesus ansåg Adam, Eva, Jona och floden historiskt verkliga (Matt 12:39-41; 19:4-6; 24:37-39). Han erkände skrifterna som Guds ord och plan för mänskligheten. Han använde dem som argument mot Satan och sina motståndare (Matt 4:4, 7, 10; Luk 20:17; Luk 10:26; Mark 7:7-9; Matt 21:42; Mark 12:10, 26). Han trodde på profeterna och sa att de vittnade om honom (Joh 5:39; Luk 24:25-27).

Utan Den Helige Andes hjälp kan vi aldrig förstå bibeln eller ens fatta att den uttrycker Guds vilja. (1 Kor 2:11, 14, 18).

Bara med Anden, som utforskar djupen i Gud kan vi förstå att bibeln är en uppenbarelse av Gud och hans vilja och korset blir Guds kraft (1 Kor 2:10, 12; 1:18) Anden kan aldrig skiljas från Skriften för han är både författare och uttolkare av bibeln.

Bara när vi inser bibelns gudomlighet kan den få auktoritet i våra liv.

All mänsklig visdom måste underkastas bibelns auktoritet. Att mäta Guds ord med mänskliga mått är som att mäta stjärnorna med en tumstock. Istället för att bedöma bibeln kommer vi att dömas av den.

Bibeln behåller auktoritet även över den Helige Andes gåvor, inklusive profetians gåva och tungotal (1 Kor 12:14; Ef 4:7-16). Andens gåvor måste bedömas efter bibeln, och om de inte överensstämmer måste de bedömas som falska (Jes 8:20).

Enighet mellan bibelns böcker

Gud visar sig för människorna, litet i taget, på olika sätt för att nå olika personligheter, under olika tider och omständigheter.

Den som läser bibeln med tålamod och under bön och Den Helige Andes ledning kommer att se att bibeln utgör en enhet beträffande frälsningsplanen. Trots att bibeln skrivits under många generationer utgör sanningarna i GT och NT en enhet och motsäger inte varandra. GT vittnar om Messias som ska komma och NT, genom Jesu liv, om frälsaren som kommit. GT utgör grunden för NT och är nyckeln som låser upp NT, medan NT förklarar mysterierna i GT.

Ytterligare bibelställen om Bibeln:

- 1 Kor 2:9-14; 10:11
- Joh 5:39, 40
- Ps 119:81–136
- Luk 24:27, 44
- Apg 17:11
- Upp 22:18, 19

Svenska bibelöversättningar

- Gustav Wasas bibel 1526 (NT), 1541 (GT)
- Gustav II Adolfs bibel 1618
- Karl XII's bibel 1703
- Normalupplagan 1884
- Normalupplagan 1912
- Helge Åkessons översättning 1911 (GT, NT)
- Bibelkommissionen 1917
- Eric Grönlunds översättning 1962 (Markus)
- David Hedegårds översättning 1964-65 (NT)
- (Levande bibeln - parafras - 1974 (GT, NT)
- Bo Giertz översättning 1980 (NT)
- Bibelkommissionen, NT81 1981 (NT)

- Viveka Heyman 1996 (GT)
- Folkbibeln 1998
- Bibelkommissionen, Bibel 2000, 2000 (GT, NT)
- Reformationsbibeln 2003 (NT)
- (Nya Levande Bibeln – parafras - 2003 (NT)
- Svenskbibel 2009 (NT)
- Svenska Kärnbibeln 2011
- Fribibel 2011 (GT, NT)
- The Message 2012 (NT)
- Folkbibeln, 2014 (NT)
- The Message 2015 (NT, delar av GT)
- NU-bibeln 2015 (GT, NT)
- Svenska Kärnbibeln 2017 (NT, delar av GT)

Digitala studiemedel, exempel

- <https://www.olivetree.com> för Mac, Windows, iPhone/iPad, Android. Har 214 biblar på olika språk, många gratis, andra köps billigt. Konkordanser och andra böcker. Sparas på extern server som synkroniserar mellan användarens olika datorer. Lätt att skriva noteringar, tags och kategorier. Finns instruktionsvideos på youtube.
- Folkbibeln. Gratis app för telefon och platta. Läsbok och ljudbok.
- "And bible" app från <https://play.google.com> för Android. Gratis.

Studera mera:

- Hur gick Lukas tillväga då han skrev sitt evangelium? Luk 1:1-3.
- Vad behöver vi tänka på när vi läser Bibeln så att vi förstår den rätt? 2 Pet. 1:20, 21.
- Läs första raden i Ps. 119:160. Vilken betydelse har det för hur vi förstår Bibeln?
- Fundera kring förhållandet mellan Bibeln som det skrivna Ordet och Jesus som det levande Ordet. Hur kan jag leva efter Ordet? Joh. 1:1-3.

22 And ye now, therefore, have
sorrow, but I will see you again,
and your heart shall rejoice, and
your joy no man taketh from
you.

23 And in that day ye shall ask
me nothing. Verily, verily, I say
unto you, Whatever ye shall

The world.

Chapter's high
interimary price

17 THESE words spake Jesus,
and lifted up his eyes to
heaven, and said, Father,
thine hour is come: glorify thy Son,
that thy Son also may glorify thee.